

ŻYCIE WEDŁUG DUCHA

Tekst biblijny: Ga 6,10.

Cel lekcji

Poznanie: Przejrzanie sposobów, w jakie życie w Chrystusie i przez Niego wpływa na nasze odnoszenie się do innych.

Odczucie: Odczucie zagrożeń związanych z duchową pychą dla chrześcijan przekonanych, że są wolni od pokus.

Działanie: Miłowanie bliźnich tak, jak troszczymy się o samych siebie, i wypełnianie w ten sposób prawa Chrystusowego.

Plan nauczania

I. Poznanie: Czynienie dobra.

A. Jak chrześcijanie powinni odnosić się do swoich braci i siostr, którzy potykają się i upadają?

B. Dlaczego szczególnie ważne jest, byśmy traktowali dźwigających ciężary tak, jak sami chcielibyśmy być traktowani?

II. Odczucie: Duchowa pycha.

A. Dlaczego duchowa pycha jest tak wielkim zagrożeniem dla chrześcijan?

B. Jak możemy się wystrzec ducha obojętności, chłodu i krytykanctwa?

C. Dlaczego uważne zastanowienie nad sobą i samoocena są niezbędne?

D. Jakie biblijne przykłady ilustrują zagrożenia związane ze zbytnią pewnością siebie w kwestii osobistych zdolności?

III. Działanie: Prawo Chrystusowe.

A. W jaki sposób miłowanie bliźniego wypełnia prawo Chrystusowe?

B. Co jest największym wyzwaniem we wzajemnym noszeniu naszych ciężarów?

C. Jak powinniśmy pomagać naszym bliskim w noszeniu ich ciężarów?

D. Jakie uprzedzenia płciowe, rasowe, plemienne czy klasowe musimy odrzucić?

Podsumowanie: Kiedy prawo Chrystusowe zostaje wypełnione w nas, troszczymy się o tych, którzy upadli i którzy uginają się pod ciężarem. Uznajemy własną słabość i pokornie podporządkowujemy się prawdzie, unikając duchowej pychy i ślepoty.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Bóg powołał Kościół jako czynnik, przez który dokonuje zmian na świecie.

Wszepochotężny Zbawca mógł zupełnie pominąć ludzi i bezpośrednio dotrzeć do upadłego świata. Co grzeszni, słabi, chwiejni ludzie mogliby wnieść w Jego szlachetne przedsięwzięcie? Wszepochotęży, wszechobecny Stwórca wszechświata mógłby zastosować nadzwyczajne środki - na przykład, wysłać anielskie zastępy, zmobilizować istoty z nieupadłych światów albo użyć bezpośredniego zdalnego przekazu. Jednak postanowił on uwzględnić społeczność odkupionych ludzi - Kościół - jako swoich rzeczników na ziemi.

Należy zachować ostrożność w głoszeniu tej prawdy. Kościół ma przywilej i możliwość uczestniczenia w głoszeniu ewangelii ludziom i demonstrowaniu jej mocy. Jednak ten święty obowiązek nie jest przypisany Kościołowi bezwarunkowo. Nikt nie ma wyłączności na przystęp do Boga. Duch Święty jest najważniejszą Dawcą łaski Bożej, a Kościół może z Nim jedynie współpracować. Zamiast bronić ludziom przystępu do Boga, Kościół ma ten przystęp ułatwiać. Jakież wspaniałe możliwości daje to dzieło! Kościół współdziała z Bogiem w ewangelizacji, podnoszeniu i budowaniu upadłych ludzi. Cudowna przemiana i reformacja trwają nieustannie w tej społeczności powołanej przez Boga. Przemienione życie, odnowione więzi, sumienia uwolnione od poczucia winy oraz duchowe wsparcie to tylko część dobrodziejstw, jakimi możemy się cieszyć w społeczności Kościoła Bożego.

Wstępne zadanie: Każdy nowy rok przynosi nową nadzieję. Nowe możliwości oraz uwolnienie od dotychczasowych błędów i niedociągnięć sprawiają, że przełom roku jest oczekiwany i świętowany. Przedstaw uczestnikom lekcji materiały dotyczące rozpoczęcia nowego roku i związanych z tym nadziei. Omów, dlaczego początek nowego roku wzbudza zainteresowanie i wysokie oczekiwania. Porównaj z tym rolę Kościoła polegającą na wskazywaniu ludziom Pana, dzięki czemu zostają oni wyzwoleni z błędów i otrzymują szansę nowego początku, przebaczenie i oczyszczenie.

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: *Pismo Święte* ogłasza wyzwolenie więźniom, uwolnienie od potępienia oraz wolność od skłonności do dominowania. To jest najważniejsze dzieło nieba. Jezus poświęcił wszystko na Golgocie, a potem wysłał swoich przedstawicieli (Kościół) wzmacnianych przez Ducha Świętego, by oświecali ciemny świat duchowym światłem. Światło to obejmuje przebaczenie wszystkich grzechów, wybawienie od wszelkich pokus oraz więz z Bogiem, dzięki której jesteśmy stale przemieniani i odradzani. Wierzący znajdują sens życia w pomaganiu nowym wierzącym, służąc im wsparciem, budząc ufność dojrzewającą pomimo przeciwności, które są skutecznie pokonywane.

Komentarz biblijny

I. Odrodzenie z upadku (przeczytaj Ga 6,1; Mt 18,15-17).

Stałym celem Kościoła jest odrodzenie, a nie potępienie. Wielu rozumie dyscyplinę kościelną przez pryzmat karania. Wyznawcy w dobrej wierze, gorliwie chroniący reputację Kościoła, twierdzą, że błądzący muszą być wykluczeni, aby uniknąć skażenia Kościoła. Jest to bardzo niebezpieczna postawa. Przywódcy religijni w czasach Chrystusa gorliwie potępiili cudzołożną kobietę (J 8), ale czy sami byli bezgrzeszni? Czy nie potrzebowali przebaczenia? Czy ich obłuda nie zasługiwała na Boże potępienie? Być może ochrona reputacji Kościoła wymaga przemyślenia. Porównaj Kościół do szpitala. Szpitale istnieją po to, by leczyć ludzi. Czy każdy pacjent opuszcza szpital cały i zdrowy? Oczywiście nie. Czy to, że czasami dochodzi w szpitalu do zgonu unieważnia misję i cel szpitala? Czy wasza lokalna społeczność domaga się zamknięcia szpitala dlatego, że ktoś zmarł w szpitalu? Czy szpitale powinny przyjmować tylko ludzi z lekkim przeziębieniem i łatwymi do wyleczenia chorobami, aby poprawić sobie statystyki i reputację, a unikać pacjentów po ciężkich wypadkach i śmiertelnie chorych? Zamiast odrzucać ciężkie przypadki, lekarze poświęcają im szczególną uwagę, stosując nowe metody i techniki leczenia. Studiuje się choroby, wymyśla nowe terapie, dzięki czemu choroby, które niegdyś były wyrokiem śmierci, są dzisiaj uleczalne.

Ci, którzy mają do czynienia z duchowymi chorobami, powinni przyjąć podobną postawę. Tak więc dyscyplina powinna służyć pojednaniu, a nie karaniu, a reputacja Kościoła zależy od postawy współczucia i kreatywności wyznawców w walce z grzechem, a nie z grzesznikami. Oczywiście nie wszystkich uda się uratować. Ale czy zbory powinny ograniczyć swoją służbę tylko do „dobrych ludzi”, aby poprawić swoją statystykę skuteczności? Jeśli tak postępują, to dowodzą, iż zapomniały, co jest ich misją. Według Pawła, dyscyplina służy nauczaniu sprawiedliwości. Jest to zbiór działań mających na celu kształtowanie bliższej więzi z Bogiem. Paweł nie stosował dyscypliny dla karania, ale dla pojednania - z pozytywnym nastawieniem. Jak dobrze zorganizowane oddziały szpitalne, zbory stają się ośrodkami współdziałania i odpowiedzialności w osiągnięciu wspólnego celu - uzdrowienia serc zranionych przez grzech i wypełnienia ich życiodajną miłością Bożą.

Do przemyślenia: Co powinno cechować postawę tych, którzy podejmują się zadania odwiedzania osób, które utraciły łączność ze zbożem? Jak Jezus podchodził do osób upadających? Jak chrześcijanie powinni wystrzegać się pokus, od których próbują ratować innych? Co oznacza wzajemne noszenie swoich ciężarów?

II. Siew i żniwo (przeczytaj Ga 6,6-10).

W kontekście wzajemnego dźwigania swoich ciężarów czy obowiązków Paweł wezwał wierzących do wspierania nauczycieli, którzy głoszą czystą naukę ewangelii. Używając alegorycznego języka znanego adresatom, wezwał ich, by dobrze inwestowali, jako że ci, którzy oczekują dobrego żniwa, muszą zadbać o obfity siew. Choć bezpośredni kontekst dotyczy materialnego wspierania nauczycieli, zasada ta znajduje znacznie szersze zastosowanie w sferze duchowej. Duchowe osiągnięcia są proporcjonalne do duchowych inwestycji. Ci, którzy pragną większej duchowej siły, muszą się podać duchowej dyscyplinie i unikać niezdrowego duchowego pokarmu. Małe inwestycje przynoszą małe zyski. Duchowe powodzenie wymaga zainwestowania czasu i wysiłku w duchowe sprawy.

Do przemyślenia: Gdy w życiu wierzących dominują świeckie środki przekazu - telewizja, radio, internet itp. - jak mogliby oni oczekiwać znaczącego duchowego rozwoju? Czemu chrześcijanin powinien poświęcać swój czas, jeśli pragnie bliskiej więzi z Bogiem? Jak chrześcijanie mogą inwestować duchowo na rzecz innych, zwłaszcza tych, którzy jeszcze nie są wierzący?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Ludzie troszczący się o swoją materialną przyszłość rozumieją wartość planowania inwestycji i są gotowi poświęcić znaczące zasoby, aby w przyszłości odzyskać je ze znaczną nawiązką. Niestety, wierzący często chaotycznie podchodzą do spraw znacznie ważniejszych niż finanse. Ofiara Chrystusa jest nieskończenie cenniejsza niż wartość materialna świata, a mimo to wierzący dość niedbale podchodzą do inwestowania w życie niewierzących. Poniższe zadanie ma na celu podkreślenie potrzeby świadomego inwestowania w duchowe sprawy, a zwłaszcza w prowadzenie zgubionych ludzi do Chrystusa.

Zadanie: Przygotuj plik kartek o wymiarach 7 x 12 cm (co najmniej 10 szt.). Na każdej z kart wypisz zdanie wyrażające jeden ze środków, przy pomocy których Kościół zmienia społeczeństwo. Skup się na metodach stosowanych przez twój zbor oraz tych, które oferują największy wpływ na społeczeństwo. Poproś uczestników lekcji, by wylosowali karty. Niech przeczytają to, co jest na nich napisane i wyrażą to własnymi słowami. Niech ocenią skuteczność danej metody w działaniu Kościoła na rzecz duchowej przemiany społeczeństwa, stosując skalę od 0 do 10 (10 - największa skuteczność, 0 - zupełna nieskuteczność). Uczestnicy lekcji powinni uzasadnić swoją ocenę, tak by inni mogli wyrazić swoje spostrzeżenia.

Zbierzcie oceny i opracujcie profil tych środków, które najlepiej przygotowują Kościół do jego roli w duchowej przemianie. Lista nie musi być ograniczona do poniżej wymienionych działań i postaw. Użyj te, które uznasz za stosowne, a inne pomiń. Lista: (1) rozpowszechnianie literatury adwentystycznej, (2) dziecięce obozy letnie, (3) opieka nad starszymi osobami, (4) zapraszanie sąsiadów na spotkania ewangelizacyjne, (5) odwiedzanie więźniów, (6) odwiedzanie obłożnie chorych, (7) prowadzenie dziecięcej drużyny piłki nożnej, (8) wygłaszanie kazań na ulicy, (9) ewangelizacja od domu do domu, (10) wykłady na temat zdrowia, (11) zbiórka odzieży i produktów codziennego użytku dla potrzebujących, (12) przebaczenie innym nieuprzejmych słów i zachowań, (13) opieka nad dziećmi, (14) organizacja pikników dla samotnych rodziców, (15) opowiadanie sąsiadom o świętowaniu szabat.

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Choć planowanie i posiedzenia rady zboru są ważnymi narzędziami funkcjonowania zboru, to jednak zbor nigdy nie przemieni życia społeczeństwa przy ich pomocy. Samo mówienie o przekształcającej mocy ewangelii (np. podczas lekcji szkoły sobotniej) nie jest jeszcze wypełnieniem ewangelizacyjnego zlecenia. Wezwij uczestników lekcji do wyjścia poza mury zboru, na ulice, w celu wywierania wpływu na tych, do których Bóg was posyła.

Zadanie: W ostatniej części lekcji opracujcie plan działania wychodzący naprzeciw jakiejś potrzebie w waszym społeczeństwie i wykonajcie go w najbliższym czasie. Wyznaczcie daty i termin wykonania planu z podziałem na poszczególne etapy.